

Legea Privind securitatea generală a produselor

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege stabilește cadrul legal general pentru asigurarea securității produselor plasate pe piața Republicii Moldova și se aplică tuturor produselor specificate la art.2 din prezenta lege la noțiunea „produs”. (2) Prevederile prezentei legi se aplică în măsura în care nu există reglementări tehnice specifice privind securitatea produselor respective. (3) În cazul în care securitatea produselor este acoperită de reglementări tehnice specifice, prezenta lege se aplică numai pentru aspectele și riscurile sau categoriile de riscuri neacoperite de reglementările tehnice specifice, după cum urmează: a) art.2, noțiunile „produs sigur” și „produs periculos”, și art.3 alin.(2)–(5) nu se aplică acestor produse în privința riscurilor sau categoriilor de riscuri prevăzute de reglementările tehnice specifice; b) art.4–9 se aplică în orice situație, cu excepția cazurilor în care există reglementări specifice privind aspectele acoperite de articolele menționate. (4) Prezenta lege nu se aplică: a) produselor alimentare; b) hranei pentru animale, plantelor și animalelor vii; c) produselor de origine umană și produselor de origine vegetală și animală care sînt direct legate de reproducerea lor viitoare; d) substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor; e) dispozitivelor medicale, dispozitivelor medicale implantabile active, dispozitivelor medicale pentru diagnostic in vitro; f) produselor medicamentoase de uz uman și veterinar. (5) Cerințele față de securitatea produselor menționate la alin. (4) al prezentului articol sînt reglementate prin legi speciale.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, se folosesc următoarele noțiuni principale: produs – orice bun material cunoscut sub denumirea de produs, care, inclusiv în cadrul unei prestări de servicii, este destinat consumatorilor sau poate fi utilizat de consumatori în condiții previzibile, chiar dacă nu le este destinat, și care este furnizat sau pus la dispoziție în cadrul unei activități comerciale cu titlu oneros sau gratuit, fie că este în stare nouă, este folosit sau recondiționat, indiferent de metoda de vânzare. Prezenta noțiune nu se aplică produselor care sînt furnizate ca antichități sau ca produse ce trebuie să fie reparate ori recondiționate înainte de utilizarea lor numai în cazul în care furnizorul informează în mod clar persoana căreia îi furnizează produsul respectiv despre necesitatea acestei reparații sau recondiționări; produs sigur – orice produs care, în condiții normale sau rezonabil previzibile de utilizare, inclusiv de durată și, după caz, de punere în funcțiune, de instalare și de întreținere, nu prezintă nici un risc sau prezintă numai riscuri minime, compatibile cu utilizarea produsului și considerate ca

acceptabile și corespunzătoare unui nivel înalt de protecție a sănătății și securității oamenilor, luându-se în considerare: a) caracteristicile produsului, în special compoziția, ambalarea, condițiile de asamblare și, după caz, de montaj și de întreținere; b) efectul asupra altor produse, în cazul în care se poate prevedea în mod rezonabil că va fi utilizat împreună cu alte produse; c) prezentarea produsului, etichetarea acestuia, orice avertizări și instrucțiuni privind utilizarea și distrugerea lui, precum și orice altă indicație sau informație referitoare la produs; d) categoriile de consumatori expuse riscului în cazul utilizării produsului, în special copiii și persoanele în vârstă. Posibilitatea obținerii unor niveluri înalte de securitate sau disponibilitatea altor produse care prezintă un grad de risc mai scăzut nu constituie un motiv suficient pentru considerarea unui produs ca fiind periculos; produs periculos – orice produs care nu corespunde noțiunii „produs sigur”; risc grav – orice risc semnificativ, inclusiv riscurile ale căror efecte nu sînt imediate, care necesită o intervenție rapidă din partea autorităților publice; producător: a) fabricantul produsului, în cazul în care acesta își are sediul în Republica Moldova, sau oricare altă persoană împuternicită care se prezintă drept fabricant prin aplicarea pe produs a numelui său, a mărcii sale comerciale sau a unui alt semn distinctiv, precum și persoana împuternicită care recondiționează produsul; b) reprezentantul fabricantului, în cazul în care fabricantul nu își are sediul în Republica Moldova; c) importatorul produsului, în cazul în care fabricantul nu are nici un reprezentant cu sediul în Republica Moldova; d) alți agenți economici implicați în circuitul plasării pe piață, în măsura în care activitățile lor pot influența caracteristicile de securitate ale unui produs; punerea la dispoziție pe piață a produselor – furnizare pe piață a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare în cadrul unei activități comerciale în schimbul unei plăți sau în mod gratuit; distribuitor – orice agent economic implicat în circuitul plasării pe piață, a cărui activitate nu influențează caracteristicile de securitate ale produsului; returnare – orice acțiune care are ca scop înapoierea unui produs periculos, pe care producătorul sau distribuitorul l-a furnizat deja consumatorului ori l-a pus la dispoziția acestuia; retragere – orice acțiune întreprinsă cu scopul de a preveni plasarea pe piață/ punere la dispoziție pe piață a unui produs periculos pentru consumatori.

Capitolul II. CERINȚA GENERALĂ DE SECURITATE ȘI CRITERIILE DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

Articolul 3. Cerința generală de securitate și criteriile de evaluare a conformității

(1) Producătorii (importatorii) și distribuitorii sînt obligați să pună la dispoziție pe piață numai produse sigure. (2) Un produs este considerat sigur în cazul în care el este conform cu reglementările tehnice specifice, ce stabilesc cerințele esențiale pe care trebuie să le satisfacă produsul pentru a putea fi plasat pe piață. (3) Conformitatea

produsului cu standardele conexe pertinente presupune că un produs este sigur în privința riscurilor și categoriilor de risc acoperite de reglementările tehnice naționale aplicabile. (4) În alte condiții decât cele menționate la alin.(2) și (3) din prezentul articol, conformitatea unui produs cu cerința generală de securitate poate fi evaluată luându-se în considerare, acolo unde există: a) standardele voluntare, altele decât cele conexe cu reglementările tehnice naționale menționate la alin.(3) din prezentul articol. Cerințele acestor standarde au rolul de a asigura că produsele care sînt conforme cu aceste standarde voluntare satisfac cerința generală de securitate. Lista acestor standarde se stabilește de către autoritățile de reglementare și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova; b) recomandările autorităților de reglementare privind evaluarea securității produselor; c) codurile de bună practică în domeniul securității produselor, în vigoare în sectorul respectiv; d) nivelul actual al realizărilor științifice și/sau tehnice; e) așteptările rezonabile ale consumatorilor în privința securității generale a produselor. (5) Conformitatea unui produs cu criteriile care asigură respectarea cerinței generale de securitate, în special cu prevederile alin.(2)–(4) din prezentul articol, nu împiedică autoritățile competente să ia măsurile corespunzătoare pentru a impune restricții privind plasarea pe piață/ punere la dispoziție pe piață a produsului sau să ceară retragerea de pe piață ori returnarea produsului în cazul în care sînt probe că acesta este periculos. (6) Responsabilitatea pentru aplicarea adecvată a procedurilor de evaluare a conformității, stabilite în reglementările tehnice, revine producătorului și organismului de evaluare a conformității.

Capitolul III. OBLIGAȚIILE PRODUCĂTORILOR ȘI DISTRIBUITORILOR

Articolul 4. Obligațiile producătorilor

(1) În cadrul activității lor, producătorii trebuie să asigure consumatorii cu informații relevante care le vor permite să evalueze riscurile inerente ale unui produs pe durata perioadei medii de utilizare, pe o durată ce poate fi prevăzută în mod rezonabil ori pe durata termenului de valabilitate, atunci cînd aceste riscuri nu sînt imediat perceptibile de către consumatori fără avertizările corespunzătoare, precum și să prevină astfel de riscuri. Prezența avertismentelor nu exonerează producătorii de îndeplinirea celorlalte obligații prevăzute de prezenta lege. (2) În cadrul activității lor, producătorii trebuie să întreprindă măsuri adecvate caracteristicilor produselor pe care le furnizează, care le-ar permite: a) să se informeze asupra riscurilor pe care produsele ar putea să le prezinte pentru consumatori; b) să întreprindă acțiunile corespunzătoare, inclusiv, în cazul cînd este necesar de a evita aceste riscuri, să dispună retragerea de pe piață a produselor, avertizarea adecvată și eficientă a consumatorilor, returnarea produselor de la consumatori. (3) Acțiunile specificate la alin.(2) din prezentul articol vor include: c) informarea, prin intermediul produsului sau al ambalajului, asupra identității și detaliilor privind producătorul, informarea asupra produsului sau, după caz, asupra

lotului de produse din care acesta face parte, cu excepția cazurilor când omisiunea acestei informații este justificată de reglementările tehnice respective. Obligativitatea identificării produsului prin indicarea lotului respectiv, precum și, după caz, a modului de întrebuințare a produsului, se stabilește în reglementările tehnice specifice; d) efectuarea, în caz de necesitate, a încercărilor asupra mostrelor de produse plasate pe piață, analiza reclamațiilor, ținerea unui registru de reclamații, informarea, de către producător, a distribuitorilor asupra monitorizării acestor produse. (4) Acțiunile prevăzute la alin.(2) lit.b) din prezentul articol se întreprind benevol sau la cererea autorităților competente, în conformitate cu prevederile art.8 din prezenta lege. (5) Returnarea se face doar ca ultimă modalitate de soluționare, când celelalte acțiuni nu sînt suficiente pentru prevenirea eventualelor riscuri, în cazul cînd producătorul consideră necesar sau cînd este obligat să întreprindă această acțiune ca urmare a unei decizii luate de către autoritatea competentă.

Articolul 5. Obligațiile distribuitorilor

În cadrul activității lor, distribuitorii sînt obligați: a) să acționeze cu atenția cuvenită pentru a contribui la respectarea cerințelor de securitate aplicabile, în special să nu distribuie produse despre care au cunoștință sau pe care, în baza informațiilor deținute și în calitate de specialiști, ar fi trebuit să le considere neconforme cu aceste cerințe; b) să participe la monitorizarea securității produselor plasate pe piață, în special prin: - transmiterea informației privind riscurile produselor în condițiile art.6 alin.(1) și (2) din prezenta - deținerea și furnizarea documentelor necesare pentru determinarea originii produselor; - colaborarea, în cadrul acțiunilor întreprinse de producători și de autoritățile competente, în vederea evitării riscurilor.

Articolul 6. Alte obligații ale producătorilor și distribuitorilor

(1) În cazul în care producătorii și distribuitorii au cunoștință sau ar trebui să cunoască, în baza informațiilor deținute și în calitate de specialiști, că unele produse pe care le-au plasat pe piață/ pus la dispoziție pe piață prezintă riscuri incompatibile cu cerința generală de securitate, ei trebuie să informeze imediat autoritățile competente despre acțiunile întreprinse în scopul prevenirii riscurilor pentru consumatori. (2) Informația trebuie să includă, ca minimum: a) date ce permit o identificare precisă a produsului sau a lotului de produse respective; b) o descriere completă a riscului pe care îl prezintă produsul respectiv; c) toate informațiile disponibile pentru depistarea produsului; d) o descriere a acțiunilor întreprinse în scopul prevenirii riscurilor. (3) În cadrul activității lor, producătorii și distribuitorii trebuie să colaboreze cu autoritățile competente, la solicitarea acestora, în acțiunile întreprinse în scopul evitării riscurilor prezentate de produsele pe care ei le furnizează sau le-au furnizat. (4) Procedurile pentru această colaborare, inclusiv procedurile de dialog cu producătorii și distribuitorii respectivi în probleme ce țin de securitatea produselor, se stabilesc de către

autoritățile competente.

Capitolul IV. SUPRAVEGHEREA PIEȚEI PRIVIND CERINȚA GENERALĂ DE SIGURANȚĂ A PRODUSELOR

Articolul 7. Obligații specifice

(1) Autoritățile de reglementare stabilesc cerințe de securitate prin elaborarea de reglementări tehnice. (2) Autorități competente în supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate, denumite în continuare autorități de supraveghere a pieței, sînt organul administrației publice centrale, abilitat cu funcții de protecție a consumatorilor, și alte organe centrale de specialitate ale administrației publice, conform legislației. (3) Pentru coordonarea activității autorităților de supraveghere a pieței se desemnează Consiliul coordonator pentru protecția consumatorilor și supravegherea pieței, al cărui regulament se aprobă de Guvern. (4) Organele de poliție sînt obligate să acorde, la cerere, reprezentanților împuterniciți ai autorităților de supraveghere a pieței, aflați în exercițiul funcțiunii, sprijinul necesar și, după caz, să-i însoțească. (5) Autoritățile de supraveghere a pieței vor efectua controlul de stat în domeniul conformității produselor cu respectarea prevederilor Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Articolul 7-1. Supravegherea pieței privind cerința generală de siguranță a produselor

(1) Controlul privind respectarea cerinței generale de siguranță la introducerea și punerea la dispoziție pe piață a produselor de către producători (importatori) și distribuitori se asigură prin activitățile de supraveghere a pieței, precum și în cadrul controlului produselor la introducerea pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. (2) Activitățile de supraveghere a pieței, precum și controlul produselor la intrarea pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sînt reglementate, respectiv, de Legea privind supravegherea pieței și de Codul vamal al Republicii Moldova.

Articolul 8. Competența autorităților de supraveghere a pieței

(1) În sensul prezentei legi, în special al art.4, 5 și 6, autoritatea de supraveghere a pieței trebuie să ia, după caz, una dintre următoarele măsuri: a) pentru orice produs: - chiar după ce produsul a fost plasat pe piață/ pus la dispoziție pe piață ca fiind sigur, să organizeze verificări adecvate ale proprietăților de securitate ale produsului, în măsură adecvată, pînă în etapa finală a utilizării sau a consumului; - să solicite toate informațiile necesare de la părțile implicate în circuitul plasării pe piață; - să preleveze mostre de produs și să le supună verificărilor de securitate; b) pentru orice produs care ar putea prezenta riscuri în anumite condiții: - să ceară marcarea produsului cu

avertizările corespunzătoare, în limba de stat, clar formulate și ușor de înțeles pentru consumatori, în privința riscurilor pe care el le poate prezenta; - la plasarea pe piață/ punere la dispoziție pe piață a unui produs, să se asigure de existența unor condiții prealabile privind asigurarea securității, astfel încât produsul să fie sigur; c) pentru orice produs care ar putea prezenta riscuri pentru anumite categorii de persoane, să dea prescripții ca aceste persoane să fie avertizate la timp și într-o formă corespunzătoare în legătură cu potențialul risc, inclusiv prin publicarea unor avertizări speciale; d) pentru orice produs care ar putea fi periculos, să interzică temporar, pentru perioada necesară efectuării diferitelor evaluări ale securității, verificări și controale, ca acest produs să fie plasat pe piață/ pus la dispoziție pe piață; e) pentru orice produs periculos, să interzică plasarea pe piață/ punere la dispoziție pe piață a acestuia și să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea interdicției; f) pentru orice produs periculos pus la dispoziție deja pe piață: - să dea prescripții sau să organizeze retragerea reală și imediată a acestui produs și să avertizeze consumatorii în privința riscurilor pe care el le prezintă; - să dea prescripții, să coordoneze sau, după caz, să organizeze, împreună cu producătorii și distribuitorii, returnarea produsului de la consumatori și distrugerea lui în condițiile corespunzătoare, prin contribuția și din contul agentului economic respectiv. (2) În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței iau măsuri dintre cele specificate la alin.(1) din prezentul articol, în special la lit.(d)-(f), ele trebuie să acționeze în așa mod încât să aplice măsuri proporționale gravității riscului, prevenind plasarea pe piață/ punere la dispoziție pe piață a produselor respective. În cadrul acestor acțiuni, autoritățile de supraveghere a pieței încurajează și sprijină acțiunile benevole întreprinse de producători și distribuitori în conformitate cu obligațiile ce le revin în temeiul prezentei legi. (3) Autoritățile de supraveghere a pieței organizează ori iau măsurile specificate la alin.(1) lit.f) din prezentul articol în cazul când acțiunea întreprinsă de producători și distribuitori în vederea îndeplinirii obligațiilor lor este nesatisfăcătoare sau insuficientă. Returnarea se efectuează în condițiile art.4 alin.(5) din prezenta lege. (4) Măsurile întreprinse de autoritățile de supraveghere a pieței conform prezentului articol sînt adresate, după caz: a) producătorilor; b) distribuitorilor, în limitele activității acestora, în special persoanei responsabile pentru prima etapă a plasării pe piață; c) oricărei alte persoane, în caz de necesitate, în vederea colaborării în cadrul acțiunilor întreprinse în scopul evitării riscurilor prezentate de un produs. (5) Pentru a asigura o supraveghere eficientă a pieței, menită să garanteze un nivel ridicat al protecției sănătății și securității consumatorilor, care face necesară o cooperare eficientă, autoritățile de supraveghere a pieței întreprind acțiuni privind: a) stabilirea, actualizarea periodică și punerea în aplicare a programelor sectoriale de supraveghere și de control pe categorii de produse sau de riscuri, monitorizarea activităților de supraveghere, a constatărilor și a rezultatelor acestor programe și, în caz de necesitate, coordonarea activităților de colaborare în cadrul Consiliului Coordonator pentru protecția consumatorilor și supravegherea pieței; b) monitorizarea și actualizarea cunoștințelor științifice și

tehnice privind securitatea produselor; c) examinarea și evaluarea periodică a activităților de control, a eficienței acestora și, în caz de necesitate, revizuirea abordării și organizării acțiunilor de supraveghere puse în aplicare. (6) Autoritățile de supraveghere a pieței asigură înregistrarea și monitorizarea reclamațiilor primite de la consumatori și de la alte părți interesate, aducându-le la cunoștință procedurile stabilite în acest scop. (7) Autoritățile de supraveghere a pieței colaborează cu rețeaua europeană a autorităților competente în materie de securitate a produselor. (8) Autoritățile de supraveghere a pieței pot colabora, conform atribuțiilor stabilite de legislație, după caz, cu alte organe de specialitate cu atribuții în supravegherea pieței, pentru a desfășura acțiuni în vederea aplicării prezentei legi. În scopul supravegherii pieței, sarcinile, atribuțiile, organizarea și modalitățile de colaborare ale organelor de specialitate se vor stabili, după caz, prin protocoale sau în cadrul Consiliului coordonator pentru protecția consumatorilor și supravegherea pieței. (9) Autoritățile de supraveghere a pieței vor asigura confidențialitatea informațiilor ce constituie secret comercial sau profesional, cu excepția informațiilor referitoare la proprietățile de securitate ale produselor care, în modul stabilit de legislație, trebuie să fie făcute publice, dacă împrejurările o cer, în scopul protecției sănătății și securității consumatorilor. (10) Protejarea secretului comercial și profesional nu trebuie să împiedice difuzarea către autoritățile competente a informațiilor relevante pentru asigurarea eficienței activităților de supraveghere a pieței. (11) Informația cu privire la riscurile pe care le prezintă produsele pentru sănătatea și securitatea consumatorilor, de care dispun autoritățile de supraveghere a pieței, trebuie, în general, să fie accesibilă publicului, conformă cu cerințele de transparență și să nu prejudicieze restricțiile necesare activităților de control și de investigare. (12) Consumatorii trebuie să aibă acces, în special, la informația privind identificarea produsului, natura riscului și măsurile întreprinse.

Articolul 8-1. Sistemul de schimb rapid de informații privind produsele periculoase

(1) În scopul de a face schimb de informații referitor la produsele periculoase între autoritățile de supraveghere a pieței se creează și funcționează sistemul de schimb rapid de informații privind produsele periculoase. (2) Sistemul de schimb rapid de informații privind produsele periculoase este constituit din notificări care sînt transmise de autoritățile de supraveghere a pieței în cazul constatării de către acestea a produselor periculoase. (3) Notificarea privind produsul care prezintă un risc grav include: a) informații care permit identificarea produsului; b) descrierea riscului implicat, inclusiv un rezumat al încercărilor de laborator ale mostrelor de astfel de produse și al concluziilor acestora care sînt relevante pentru evaluarea riscului; c) informații privind natura și durata măsurilor luate pentru a preveni riscul (în cazul în care orice măsuri au fost luate), inclusiv măsurile luate de către producători și/sau distribuitori din proprie inițiativă; d) informații despre lanțul de aprovizionare și

distribuire a acestui produs pe piața Republicii Moldova; e) alte informații conform normelor de depunere a astfel de comunicări în sistemul de schimb rapid de informații privind produsele periculoase. (4) Sistemul de schimb rapid de informații privind produsele periculoase include, de asemenea, informații despre produsele care prezintă un risc grav, primite prin sistemele internaționale, regionale sau naționale de notificare sau de altă natură din partea autorităților competente din alte state. (5) Informațiile din sistemul de schimb rapid de informații privind produsele periculoase trebuie să fie puse la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței, organului vamal, organului central de specialitate al administrației publice responsabil de elaborarea politicii de stat în domeniul protecției consumatorilor. (6) Funcționarea sistemului de schimb rapid de informații privind produsele periculoase este asigurată de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței. (7) Regulamentul cu privire la funcționarea sistemului de schimb rapid de informații privind produsele periculoase, la modul de furnizare a informațiilor și de preluare a acestora se aprobă de Guvern.

Articolul 8-2. (1) Republica Moldova, în conformitate cu tratatul...

(1) Republica Moldova, în conformitate cu tratatele internaționale la care aceasta este parte sau, în cazul sistemelor naționale ale Republicii Moldova, în conformitate cu acordurile interdepartamentale, are acces la sistemele internaționale și regionale de schimb rapid de informații cu privire la produsele periculoase. (2) Accesul la sistemele menționate la alin. (1) al prezentului articol se efectuează pentru schimbul de date între sistemele de schimb rapid de informații cu privire la produsele periculoase. (3) Coordonarea activităților privind accesul Republicii Moldova la sistemele internaționale și regionale de schimb rapid de informații cu privire la produsele periculoase se efectuează de organul central de specialitate al administrației publice responsabil de elaborarea politicii de stat în domeniul protecției consumatorilor.

Articolul 9. Răspunderea pentru încălcarea prevederilor prezentei legi

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă, administrativă sau penală, după caz, în temeiul și în modul stabilit de legislație. (2) Constituie contravenții și atrag aplicarea de sancțiuni agenților economici persoane juridice după cum urmează: a) încălcarea prevederilor art.3 alin.(1), amendă de la 500 la 5000 de unități convenționale; b) încălcarea prevederilor art.4 alin.(1), amendă de la 300 la 3000 de unități convenționale; c) încălcarea prevederilor art.4 alin.(2), amendă de la 400 la 4000 de unități convenționale; d) încălcarea prevederilor art.5, amendă de la 200 la 2000 de unități convenționale; e) încălcarea prevederilor art.6, amendă de la 100 la 1000 de unități convenționale. (3) Sancțiunile se aplică de către autoritatea de supraveghere a pieței, după caz. Sumele amenzilor încasate se varsă în bugetul de stat. (4) În cazul în care agentul economic nu a achitat amenda în termen de 15 zile de la data rămânerii definitive a deciziei privind aplicarea sancțiunii, aceasta se transmite

instituției bancare, cu dispoziția incaso pentru încasarea incontestabilă a amenzii din cont. În cazul lipsei mijloacelor financiare în cont, documentul executoriu, în termen de 30 de zile, se retrage și se înaintează, cu dovada respectivă, spre executare executorului judecătoresc în modul stabilit de Codul de executare. (5) Aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta lege nu-i exonerează pe agenții economici de răspunderea pentru pagubele provocate de produsele periculoase, prevăzută de legislația în vigoare. (6) Orice prescripție sau decizie cu privire la măsurile prevăzute în prezentul articol și în art.8 din prezenta lege, inclusiv interzicerea plasării pe piață a unui produs, impunerea de retragere sau de returnare a acestuia, trebuie să indice prevederile legale pe care se bazează și acțiunile de remediere necesare, prevăzute de legislația în vigoare. Prescripția sau decizia respectivă se înmânează imediat părții respective. (7) Producătorul, distribuitorul își vor expune punctul de vedere asupra acțiunilor întreprinse de autoritățile de supraveghere a pieței până la adoptarea prescripției sau deciziei respective ori în termen de 15 zile după înmânarea acesteia. (8) Prescripțiile sau deciziile cu privire la interzicerea plasării pe piață a unui produs ori cu privire la impunerea de retragere sau de returnare a produsului pot fi contestate conform prevederilor Codului administrative. (9) Autoritățile de supraveghere a pieței poartă răspundere, în conformitate cu legislația, pentru corectitudinea și obiectivitatea deciziilor adoptate. (10) Măsurile care impun retragerea sau returnarea trebuie să încurajeze distribuitorii și consumatorii în a contribui la punerea în aplicare a acestor măsuri.

Capitolul V. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 10. Prezenta lege intră în vigoare peste 3 luni de la ...

Prezenta lege intră în vigoare peste 3 luni de la data publicării. (2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi: a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege; b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021